

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: a dohánytyűszűdékben.

Felekezeti harcok küszöbén (?)

Bocsánatot kérek minden nem katolikus ismerősömtől, akik e sorokat olvasják. Személyes érintkezéseinkből jól tudják, hogy mindig óva kerültem a vallási meggyőződés körül támadható vitákat és harcokat. Én szeretem a magam vallását, tisztelem a mások meggyőződését s nagyon jól tudom: mily érzékeny sebet vág a szíven az a kegyetlen, durva bánásmód, ha valaki a gyermekkorunk édes, imái közt lelkünkbe gyökerezett virágos kertben sáros csizmával rugdalozik.

No ebből a sáros csizmából nekünk az idén ugyancsak kijutott.

Mint újságíró naponta végigfutok a legkülönbözőbb meggyőződésből fakadó lapokon s a lelkemben mélyeséges keserűséggel látom, hogy annak a hangosan kürtölt szabadságnak és fölvilágosodottságnak korszakában valósággal vesszőt kell futnunk azoknak, akik katolikusoknak merjük magunkat vallani.

Mi lettünk a szellemi trolik egyrészt, akik „a csalhatatlan római pápának igájába fogva huzzuk a szellemi hülyeség, a középkori babonák szerkezt”, másrészt azonban — különösen mi, a fiatalság — harci fegyvereket villogtatunk, földuljuk a felekezetek békéjét, üzzük a lélekvasárt, mint Zsilinszky ur szíveskedett szólnak

ereszteni: „a római egyház középkori uralmának fentartására töreszünk” — mi, a békét és szeretetet hirdető vallás-haraba keveredünk a kutató ésszel és tudománnyal (persze mi csak vallás vagyunk, a kutató észhez és tudományhoz nekünk semmi közünk.)

A római pápát — Zsilinszky szerint — mi „a józan ésszel” ellenkezőleg csalhatatlannak, minden emberi ész és hatalom bálványának tettük meg s ő komolyan hiszi, hogy ő minden emberi gyarlóságtól és tévedéstől menten a legfőbb emberi hatalom és bölcsesség birtokában van.

Ilyen és hasonló hülyeségek töltik ki egy-egy nem katolikus, de keresztény egyházkerület gyülekezéseinek programját. Mindenütt a római pápa, annak csalhatatlansága, az inkvizicio, s szellemi sötétség, a középkor zsarnoksága, a melyet mind mind mi akarunk protestáns testvéreink nyakába igaként akasztani.

Kérdem tisztelettel: mi köze mind ehhez egy protestáns gyülekezethöz? Mi köze annak ahhoz, hogy mi mit hiszünk; miért fáj az annak, ha mi állítolag sőtéfejük vagyunk; mit törődik azzal, ha mi a római pápánkkal akarmit csinálunk?!

Hát nincs a protestánsoknak egyéb bajuk ebben a szomorú világban, a mikor lépten-nyomon halljuk: megnehezült az időjárás felettünk?

Én is pap vagyok, én is résztveszek évenként egy csomó egyházi gyűlésen. De őszintén mondom, nekünk sohase jut időnk arra, hogy keresztény felebarátaink vallási meggyőződése, hitelvei fölött vitatkozzunk, pláne, hogy kiálljunk a pikétre s gyűgömbnél gyűgömb meséket faragjunk az ő vallási világukról.

Mi — őszinte vallomást teszek, hiszen innen-onnan 20 esztendő óta élek a szoroson vett egyház légkörében — egészen más témákat feszegetünk. Kispap korunkban az volt közöttünk a legkíváltságosabb, a ki a modern hitelenség ábagogai ellen legelőbb megtalálta a megfelelő feyvert. Az egyházpolitikai harcok tüzeiben edzettük magunkat az Isten ismerni nem akaró modern liberalizmus szellemi csatáiban, a mely minden pozitív hitnek — zsidónak, kereszténynek egyformán ellensége. Aztán jött a szociális áramlat. Hazai, külföldi írőköl egész feyvertárral vittük magunkat körül, hogy ha majd kikerülünk az életbe, modern, fölvilágosodott papok lehessünk, a kik ott harcolunk, a hol a várainkat támadják. — A protestánsok ellen? — őszintén mondom ismét — azok ellen se időnk, se kedvünk nem volt feyverkezni. Csak ismerni tanultuk a nézeteiket — a mennyiben szükséges volt a megismerésük.

Aztán jött az élet. Bárki meghallgat-

Elrejtett seb.

Sok van, ki szívében
Rejtve hord sebet;
Eltakarja szépen
Úgy, ahogy lehet.

Az egyik mosollyal,
Másik halgatag . . .
Nem árulja sohaj
Rejtett kínjukat.

Büszke szívnek kínja
A legjobban fáj . . .
Könnyekbe nem sirja,
Panasszal nem száll . . .

Balzsam ír nem éri,
Sohasem heged . . .
Hős szív az, mely így bír
Viselni sebet!

Cyane.

Mégis csiptünk.

— A Fejérmegyei Napló tárcája. —

Mielőtt elutazunk volna a fürdőre, a néni igen sokat emlegette az egész télen, hogy neki tengeri fürdőre van szüksége. Nordernyet hallottam és Ostendét. Nagyon jól tudtam azonban, hogy meg fogunk elegendni egyszerűbb fürdővel is.

A bácsi ebben az évben igen sokat vesztett a borokon, de főképp árpan. Ezzel a két cikkel kereskedett különösen, de a mellett alapított egy takarékpéztárt is, csupa olyan urakból, a kiknek nem volt pénzük. Ez az új üzlet tehát annyira lefoglalta Tóni bácsit, hogy ránk semmit se gondolt. Tehettünk a mit akartunk.

Mégis nem egyszer hallatszott ki éjjel után hálósobájából, hogy: Mari, hagyj fel az ostoba költekezéssel; ne utánozd a magnásokat, ugyis tönkre fognak menni azok is rendtől-rendre, mert nem bírják a komédiát; ne tedd ezt a leányt nyomorékká, ne tömd tele a fejét hóbortokkal, csinálj belőle egyszerű asszonyt. Hagyd a te Zirzennédet, elég sokba érül és nem tud az öltözködésen kívül semmit. Mi lesz belőle? Itt a jegyző, az elvénne; add neki; vagy az aljárás-

biro, lehet abból még alispán is, add neki. Nem adod? Hát kinek adod? . . .

A fürdő nevét nem árulhatom el, mert a néni megöle, de mi megint oda mentünk, a hol a mult évben nyomorogtunk. Igen, a néni bele volt bolondulva a fürdő zenéskar hárfásába, mivel egy keveset ő is tudott citerázni. Tudom megöl, ha megtudja, hogy én itt mindent elárulok, de ez volt a főök és nem a fürdő vasassága, kénessége és még mit tudom én mi je.

A hosszú haju hárfás pedig kis veres ember volt, de mikor ráfékűdt a hárfára a fejével igazán sokszor még a könnyeit is lehetett látni, úgy átérezte, a mit játszott.

Lina te, fogott a néni utazásunk előtti nap szigorú oktatásra, a mostani utazásunk elődönti, hogy mi lesz, hogy lesz Apollóniával. Téged ugy foglak bemutatni, mint Apollónia társolgónáját, mint az én felolvasónémat. Érted? Mint egy árva leányt, egy író árváját, a kit kegyelethöl vettelek ide. Érted? Te el fogod bizalmasan beszélni azoknak a hölgyeknek, a kiket magamhoz vonok, férjem egy püspök-bátyja után százezer forintot örökölt, mikor pedig Apollónia férjhez mégy, rögtön kap hátvanezer forintot. Érted?

— De néni . . .

— Mit? Ostoba! Az egész világ csalásból!

SÖVEGJÁRTÓ JÁNOSNÉ
VASZON, ASZTALNEMŰ ÉS ÁGYNEMŰEK ARUHÁZA SZÉKESFEHÉRVÁR,
— BARÁTOK ÉPÜLETE, AZELŐTT ÖZV. HANEL ANTALNÉ-FÉLE ÜZLETHELYISÉG. —

Mai lapunk 4 oldal.

FJNb00000081

hatja egyházi szónoklataimat — pedig ugyancsak bőven kijut belőlük — évek mulnak el, míg protestáns testvéreinknek csak a neve is az ajkamra jön. Minek? Hiszen az én hiveim katolikusok s a mi templomunkba a mi hitünk tanulásaért és a mi hitünk szeretetéből jönnek.

Hallgassa meg bárki a mi papjaink egyházi beszédeit Prohászka püspöktől lefelé az utolsó káplánig: sóprünk-e mi más keresztény felebarátaink portáján és portája előtt?

Hallgassa meg valaki a mi katolikus nagygyűléseinket — elég nyilvánosak — s mondjon ítéletet: bántjuk-e mi mások vallásos meggyőződését? Lett volna-e az idén Zsitvinszkyról szó, ha durva rugásaival nem provokál rá?

A mi hittankönyveinket végigolvassuk bárki. Hat esztendőn keresztül vezetünk tanítványainkkal és jóformán azt se tudják, hogy másvallású keresztény emberek is vannak a világon.

Igy van-e azonban a tuloldalon?

A lapok bőven közlik a protestáns gyűlések lefolyását, határozatait, s mi bámulva olvassuk, hogy a protestáns lelkészeknek és vezető embereknek folyton a mi fejük, kezünk, lábunk fáj, a gyomruk azt emészt, a mit mi eszünk, a szájuk az után kiabál, a miről mi vagyunk hivatalosan beszél. Az „egyke“ évenként meg-tizedeli a faluk népet s egy kerület se hozott elvi határozatot az ellenakció módzatairól. Baptisták, nazárenusok, unitáriusok bentogatják ritkuló sorait s ez nekik nem fáj. A szocializmus dühöngve ontja mérgét, gyalazza Krisztust, tépi az istenhívés gyökereit a lazuít talajból, a templomok padjai tátonganak az ürességtől — s a jeremiádák nem zúgnak a szívek megindítására. Nem! Mert mást kell ostromolni: a pápisták sötét tévelygését, középkori babonáikat, a syllabust, indexet, a csalhatatlanságot, a papizmust, a vatikáni

Behemót, a pápát, Rómát, az erkölestelenség és butaság poklát.

Tankönyveik telve vannak gyűlölködéssel és házugsággal ellenünk. Hogy többet ne említsünk: a mi Mária-tiszteletünknek Mária-imádás. (Nálunk minden gyermek tudja, hogy mi Máriát tiszteljük, ők imádást fognak ránk, mert a gyűlölet jávára ez kamatoztat.) A pápai csalatkozhatatlanságról tudniok kellene — ha már bírálják, legalább tanulják meg — hogy csak arra az esetre hisszük, ha a pápa ex cathedra szól, vagyis ha a hit- és erkölcs dolgában az egyháznak tanítását hivatalosan megállapítja és kihirdeti — s mégis azt igyekeznek a közvéleménybe belecsepegtetni, mintha mi a pápa földi gyarlóságoktól való mentességét ninnénk. Persze ez is könnyen kamatozik a gyűlölet kasszájában.

A szöszékek visszhangoznak a mi állítólagos szellemi rabszolgaságunk, gyöngeségünk ócsárlásától. Ismerék egy kalvinista lelkész, — több beszédét nyomtatva olvastam, — aki nem tudott-elmondani egy gyászbeszédet, beigtatót, próbaszónoklatot, karácsonyi Jézust dicsőítő prédikációt, hogy a „sötét klerikalizmuson“ ne rugott volna egyet-kettőt.

Szeretem a gyermekeket. Az én városrészen jóformán minden gyerek jóbarátom. A gyerek könnyen megismeri, hogy ki szereti. Könnyen is megy a barátkozás mindegyikkel, még a zsidó gyerekekkel is — csak a protestáns gyerekek néznek rám valami különösen ijedt arccal, ha megszólítom őket. Mindig az a benyomásom ilyenkor, mintha a lólabáimat vernék. Uristen mi mindent ojtogatnak ezeknek a szegény gyerekeknek a lelkébe rólunk!

Egy hittanár kollégám egy osztálykönyvbe írta be a végzett tananyagot a többi nem kath. lelkéssel. Lépten-nyomon ilyen címekre akadt: A mise (a protestánsoknak nem lévén miséjük, persze a

mienkről volt szó); a pápa (ilyen is csak nekünk van); a Máriaimádás (itt is mi ránk kennék a házugságot).

Mindig büszke voltam a szülőfalumra, annak vallási türelmére. Kalvinisták, katolikusok nagyon jó békeességben megfirtünk egymással. En diákkoromban a kalvinista lelkészről tanulgattam a diáktudományt; később reverendabb korban mindig megtiszteltem látogatással. Most megbomlott az állapot. Egy fiatal jegyző jött oda, akinek fele gondolja mindig a felekezeti harangok félreverésében merül ki. Nagyobb sérelmet nem tud felhozni, mint hogy a fiatal lelkészek kath. ifjúsági egyesületet alakított, hogy az iskolából kintott legények vallási vezetése a kezében maradhasson. Mint egyebütt, ott se bánt ez az egyesület egyetlen más felekezetűt, de valósággal tüzet hánytak ellene.

Pokolian mulatságos a protestáns kerületi gyűlések sérelmi listája: Barkóczy nem írta alá az anyakönyvet; Csernoch püspök megmaradt képviselőnek; a szerzetesek egy summában kapják az államtól a fizetésüket; protestáns tankönyvíró munkáját katolikus embernek adták bíráltra stb. S mindez országos sérelem.

S ezek a jó urak beszélnek még inkvizícióról? Hát kell-e ádázabb inkvizíció ennél, mikor mást se tesznek, mint sérelmet inkvirálnak, kutatnak, ásnak, aztán pellengére állítják a világ csufjának mindazokat, akiket születésük, nevelésük más légkörbe vitt mint őket. Mi lehetett keservebb: végigszenvedni a spanyol inkvizítorok tüzes vasát, vagy korbácsolatni magát az embernek az ország szíve előtt a guny, a szellemi lealázás szeges ostorával? Hígy-jék meg, semmi sem fáj jobban, mint a vallási érzékenység sértegetése, annak a hitnek rugdalása, amelyben születünk, melyben élni és meghalni akarunk. Nagyon érzi ezt ma minden katolikus ember.

Uristen! hova jutunk, ha ez az áldatlan akció megszüli majd a maga reak-

él. Csak nem fogom magunkon kezdeni a becsületességét. El fogom mondani, hogy Apollónia lovagol.

— De hisz...

— Ostoba, ha szükség lenne, hirtelen majd bérel a férjem a huszárságtól egy heverő lovat. Ott a furdón meg lovagolatom Apollóniát. Ez kell. A cél, hogy nagy házasságot csináljunk. Te el fogod mondani, hogy én a legkitűnőbb gazdaasszony vagyok, kamarám telve: pincémben ezer akó finom bor.

— De néni...

— Azt mondom, te itt nekem tanácsokat ne adj, adok én magannak, meg mindnyájatoknak. Te azt sípolod, amit én parancsolok. Apollónia mindenkinek tizenhat éves; még gyerek, a legengedelmesebb, legtakarékosabb gyermek. Érted? Hogy bolondul érte a megye; hogy legalább is egy kerek negyedmillió szakad utána. A férjem borzasztó fukar, ül a pénzen; azt nem tudja senki, mely bankokban tartja, de iszonyu ügyes pánzember. Fogok adni más utasításokat is, de vagy az uton, vagy esetről-esetre.

Szegény kishivatalnok leánya vagyok, Istennek hála, nem árva, apám anyám egészségesek, csak sok az apró testvérem és szegények vagyunk.

Nem szegyenem, — mert a munka talán nem szegény, — én itt minden vagyok; egy kicsit szobaleány; egy kicsit szakácsné; egy kicsit a bácsi írónka, a néni és Apollónia varrónője, mert most is majdnem minden furdói ruhát, drágábbat, olcsót, én varrtam: de azt szegyenem, hogy ennyi házugság, ámtás legyen az én kötelességem.

Talán jobb volna, ha egyszerűen kijelente-

nem: bocsásson meg, néni, én furdóra nem megyek, most nem. Ilyen feltételekkel nem. Tavaly semmi sem voltam, csak ételhordó, öltöztető, fűsítő; most hogy adjam én ki magamat mindennek? Hátha egyik-másik rám is ismer.

Mert sem a bácsi, sem a néni tulajdonkép nem voltak hozzám rosszszak soha, Apollónia meg mint a testvérét szeretett: azt gondoltam, valahogy az Isten megenged, ad észet és én nekem nem kell olyan rossznak lennem.

Hiba, nem hiba, biztam a dolgokat mentükre. Öszintén megvallva, vágytam látni a szép erdős kegyeket, vágytam hallani a zenét, a mért rajongtam vágytam látni azt a sok mozgó, járókelő, élénk népet, szép világot.

Vissza kell térnem némely mondottakra.

A néni a világon a leghanyagabb háziasszony volt, kamarája hányt-vetett; tulajdonkép mindig a piac és a Scbuhof boltja volt a kamarája; a pincében a kerfi szerszámok állottak és egy hordó, melv azonban káposztát nem látott. Néhány tüveg bora volt a bácsinak, de ő nem ivott soha.

A néni délben kelt, mert azt állította: a foga fáj. Tulajdonkép nagy alvó volt és Apollónia is. Azt állították: az álom, ami a legjobb és nem kerül semmibe.

Rám esett minden gazdaasszonyi teendő, de ezt már otthon megtanultam és megszoktam.

Boldog csak akkor volt a néni, mikor a jövőről beszélt. Ifyenkor kipirult és minden szépet hitt.

A furdói utazás gyorsan ment és semmi lényegest nem mutatott fel, hanem ha azt, hogy

koplaltunk. Hazuról se hoztunk semmit és az uton se vettünk semmit.

— Apollóniának soványodni kell, nekem meg a fogam fáj. Elég kiadásunk lesz ott. Te Lina, legjobb lesz, ha egy pohár sört iszol. Az sokat pótol.

Lehet.

A furdó a vasuti állomástól egy órányira fekszik. Mehetünk volna omnibuszon, ám a néni négylovas fogatot rendelt. Szénnel is fogadtak, de azt meg kellett jól fizetni.

Oh a szegény néni boldog volt, még a délutáni órákban megláthatta hárfását; és boldog volt, mert egy csomó ujonszerzett ismerős furdóvendégnek engem bemutatott...

— Verőczey Lina, a leányom társalgónője, egyszersmind felolvasonóm.

— Verőczey Lina, egy néhai jeles írónk árvája.

Itt már alig tudtam megállni, hogy ki ne törjek: ez nem igaz. De olyan hirtelen jött egy más hivatalom bemutatása, hogy talán nem is értem rá nyilatkozni.

— Te Lina, ez egy alispánné, legény-fla van. Beszélj, beszélj, beszélj: Edesen és rólam is sokat.

— Édes kis Linám, ez egy báró, vén, sültet, de gazdag. Most, most tégy ki magadért. Ezt a barmot okvetetlen le kell fűletnünk. Oh be pompás lenne.

Mindennapra esett valamely jeles ismeretség. Szegény jó néni mindenkit völégénynek tartott és nagyszerű reményei által el volt ragadtatva.

Am borzasztóan kezdtünk éhezni.

cióját? Mi lesz akkor, ha a vérmesebb katolikus papok hasonló modorban utikverik az ellenfelet? Ha a szűszékek, iskolák, tankönyvek, országos és kerületi gyűlések minálunk is hasonló témákat fognak feszegetni? Ha a kontrának itt rekontrája lesz? Ha a mi papjaink a pápának ellen értékeül Luther, vagy, Kálvin személyét fogják ócsárolni? Ha mi is statisztikát csinálunk arról, hogy a közhivatalokban mily arányban foglalnak állást az emberek vallásfelekezet szerint? stb. stb.

Nem akarom folytatni ezt a kellemetlen fejtegetést. Érzem az arcom pirulásán, lelkemben, hogy mily méltatlan, mily hazafiatlan, mily áldástalan küzdelem lenne ez! Érzem, tudom, hogy mindebből haszna senkinek nem lenne, csak egy szenvedne: mindanyunk keresztény, vallásos, eleven hite s ezzel az, amit legelső sorban gyengítenénk: *a mi édes magyar hazánk.*

De szeretném lélekre kötni, hogy *mi katolikusok se vagyunk pofemberek.* Tetszik tudni mi az a pofember? Egy nagy gömbölyű puha bőrlabda, a melyre emberi arc van pingálva. Ezt kiállítják a vásárhoz, benne egy rugó van s ki minél nagyobbat üt rája, a rugó annál nagyobb számot mutat. A közönség röhög, a pofonutó pedig büszkén düllesztzi a mellét.

Hát tisztelettel bátorodom megjegyezni, — hogy mi katolikusok éppen nem vagyunk pofemberek s a tiszteletes uraknak: Zsilinszkyeknek és Antál Gáboroknak s a többi kisebbeknek kár a hősi erejüket a mi pofozásunkkal bemutatni a nagyvilágnak. A türelemnek nálunk is vége szakadhat ám! S kár volna Magyarország vallástalan és vallásgyűlölő publikumának megszerezni azt a különös örömet, hogy a keresztények kölcsönös mulásán, a mi közös pusztulásunkon mulasson. Mert ez a *gyűlölet politikája volna.* A gyűlölet pedig méreg, tűz és pusztulás, annak a nyomán nem fakadhat se Istenáldás, se tenyészet, se virulás, ott pusztulás van, a minnek csak a rombolás szelleme örvend.

Reggel egy kis szalámi, pár tojás, ebédre én vittem egy-egy olcsó sültet, vacsorára séta, séta és folyvást séta és el-eimerengés a hosszuhaju veres hárfás fölött.

Pedig elhettünk volna jobban is, de a néni nem fogadott el tanácsot.

Neha mégis kitört belőle a jobb utáni vágy s el-eiszőköt egy-egy vendéglőbe és jóllakott.

Nem teteteh róla, de meglestem.

— Te Apollóniának el ne mondd, neki so-ványodnia kell, Ráér hízni, ha férjhez ment.

Csuf haszontalan, szédelgő életet éltünk.

— Ah, ah, ez egyszerű, hát bíró ur itt? No nézze az ember! Mikor jött, meddig ül itt? Apollónia lovagol, mindennap a lovardába viszem.

Delután bicikli, igen. Este színház; Apollónia el nem maradna; igen. Reggel kirándulás a szomszéd falvakba. Persze ön, bíró ur, nem igen szeret kiránduláshoz tenni, Ertem. Oh ez nálunk törvény. Gróf Atády velünk jó; Wein bankár el nem maradna. Kürtös, a miniszteri tanácsos — képzélje, — halálig bele bolondult ebbe az Apollóniába, pedig mi ő? Gyerék.

(Oh nem gyerea, a huszonnégy éve! betöltötte már.)

Igy a bíró ur nekem maradt.

Nagyon kedves embernek találtam és örömmel vittem, ha alatt, míg a néni Apollóniával és előkelő ismerőseivel kirándulásokon járt, ő csöngött méltatott arra, hogy kísérom legyen a hegyi utakon.

Jó lesz mindezt megjegyezni az *onnan tulról sokat hirdeteli állítólagos felekezeti harcok küszöbén.*

Bilkei Ferenc.

A művésztelepen.

Bory Jenő távozása.

A művészetek szerete jóformán gyermekkorom ábrándjándja. Ha követem 20—25 év előtti álmaimat, ma talán én is valamelyik művésztelepen tengdöm.

Világjártamban annál buzgóbban tűzhettem ezt a passziómat. Alig is volt képtár, vagy szoborkiállítás, amelynek szemlélését én ki ne élveztem volna.

Ezért örültem meg az eszmének, hogy végre-valahára megtekinthetem Budapesten azt a ritka területet, az Egreskerti művésztelepet, amelyen csupa művész ember edzi a szárnyait, vagy büszke sasként emelkedve fel a magasba, a nap felé, bámulatára ragad bennünket, akik az ilyen csodát csak alulról, a prózai világ ködös légköréből szemlélhetjük.

Pompás, érdekes hely ez a művésztelep. Az Andrassy-ut közvetlen közelében három utcára nyitólág hatalmas fáktól ékesítve terül el a művészek tanyája, a kik körül a múzsa ihlete lebeg. Három nagy művész felügyelete áll az egész intézmény: Benczur Gyula, Székely Bertalan és Strobl Alajos szellemi vezérlete alatt. Mindegyiknek itt a műterme is. Körjük csoportosulnak a főkművészek egész seregével, kiknek mindegyike a tarisznyájában hordja a marsallbotot s kapaszkodik azon a meredeken fölfelé a honnan óhaja szerint Magyarország, vagy talán az egész világ is észre fogja venni őt.

Az egész telep igazi művészetet sugároz. Mindenütt szobrok, képek, érdekes művészi alkotások tekintenek tekintenek felénk. A kert közepén a régi Kálvári emelkedik, a környéke telve a legnagyobb művészek alkotásainak másolatával: Michael Angelo Dávidja, a milió Venus, a belvederi Apollo ordító oroszlanokkal, töröttfejű tigrisek kéz-láb-nélküli antik érdekességektől, a Kossuth mauzóleum villámsujtotta oszlopaitól körülveve művészi rendetlenségben álldogálnak, vagy hevernek szerteszét, várva az újk vasfogát, a mely őket is meg fogja emészteni.

— Mit szólna, Lina kisasszony, fordult felém az albiró ur egy óriási magas hegyszakadékon, ha én most innen levettém magamat?

S pár mozdulatot tett.

Én szó helyett rémülettel ragadtam vissza.

Hogy történt, egymás karjaiban voltunk.

— Nem, édes Linám, a mig szeret egy lény, akit régtől bálványosok már: drága előttem az élet.

Oh Istenem, mily boldvgan folytak most a napok.

A néni eleinte nevette, hogy a bíró ur ugy holonboszkodik, majd dühös lett reá, kerülte és akarta, hogy én is gyűlöljem.

— Ez egy szemtelen, — kiáltott, minek gondol ó tégedet?

— Néni, bocsáson meg, ő engemet megkért.

— No és? Te csak nem — c tudtomon kívül, — az borzasztó...

— Igent mondtam. De hisz Apollónia is menyasszony...

— Kivel? Tán az ördöggel?

Es keservesen sirt. Végre megadta magát és a rossz játékhoz törekedett jó képet mutatni. Megfogja kezemet és halkán mondá:

— Eh, mindegy! Egyet mégis csiptünk.

Tolnai Lajos.

Bory Jenő építész-művész, szobrászművész néhány hét óta ennek a művésztelepen a lakója Szülővárosa, a mi öreg Fehérvárunk kicsiny lett neki. S valljuk be őszintén: igaza volt. Ki érdekfődik minálunk a művészetek iránt? Akár a két kezem ujjain el tudom őket számlálni. Hogy pláne kenyeret, illetőleg munkát adjon neki az ő szülővárosa, annyi munkát, a mennyi az állandó ex-szisztenciát biztosítaná, arra számítani egyáltalán nem lehet. Minekünk elég a megélhetés gondja, bár flaszter kerülne elég a köveinkből, nemhogy művészi ambíciók kielégítésére áldozhatnánk. Kevések által ismerve, eszközök híján, különösen megfelelő modellek nélkülözésével nem élhetett köztünk a mi művész szülőttünk. Beszitta magába a főváros, mint annyi száz más művészi tehetséget. Pláne Bory Jenőt kiváló megfeszítetelies is érte. Az Egreskerti művésztelepen egy pompás, tágas műtermet kapott ingyen, világítással, fűtéssel, ingyen modellal, a mennyire szüksége van. Hogy hogyan jutott hozzá, nem kutatom itt, de úgy látszik, művészi körökben a mi Bory-Jenőnknek akkora renoméja van már, hogy a művész telep érdemesnek tartja őt arra, hogy ily kiváltságos megfeszítetelésben és előnyökben részesítse.

Mielőtt azonban távozik tőlünk Bory Jenő előbb be akarja nekünk mutatni évek munkáját. Én ismerem hiszen minden hónapban megfordult nála néhányszor — de a világ nem tudja, hogy a ritka tehetség mellett mekkora szorgalom és ambíció lakozik ebben a fiatal művészen. Százakra megy az ő kisebb nagyobb alkotásainak száma. Az ihlet folyton homióka körül lebeg. Idejét pedig reggeltől estig műtermében töltvén tömteletlen alkotás került keze köztül.

Mindezt most egyszerűen, egy koszoruba kötve ki akarja állítani a Szent István Teremben. És pedig arra a célra, amelyért ketten évek óta vállelve dolgozunk: a vizivárosi templom javára. Sőt áldozatkészsége még tovább megy. Szoborműveinek nagy részét kisorsolás céljából át kívánja engedni a kiállítás, illetőleg a látogató közönsége javára.

A kiállítás október hó közepén kezdődik és 10 napig tart.

Egyelőre ennyit árulok el belőle. Aki azonban meg akarja ismerni Bory Jenő tehetségét, az nézze meg ezt a kiállítást s akkor tudni fogja, hogy méltán büszkék lehetünk Bory Jenőre.

Bilkei Ferenc.

UJDONSÁGOK.

✦ **Vörösmarty-ünnep.** A költőkirály név-estéjét hagyományos kegyelettel eddig csak a derék DV. munkások szokták megünnepelni, most dicséretreméltó ujtással a Vörösmarty Kör és a Polgári Dalkör is kivonul a költőkirály emlékszóbrához, hogy ünnepséggben áldozzon a honfui kegyelet oltárán. A Vörösmarty Kör hétfőn d. u. fél 5 órakor vonul ki a szoborhoz, helyezi el reá koszoruját, a Székesfehérvári Polgári Dalkör este fél 8 órakor vonul fel a szoborhoz, hol Jámbor Zsigmond, a Dalkör ujjonon választott karnagyának rendezésével ünnepséget rendez, a következő programmal:

1. *Hymnus.* Énekli a Székesfehérvári Polgári Dalkör.
2. *Ünnepi beszéd.* Tartja Csöppantzy Mihály dr. a Sz. P. D. elnöke.
3. *Nemzeti zászló.* Huber Károlytól: Énekli a Székesfehérvári Polgári Dalkör.
4. *A honfalu.* Vörösmarty Mihálytól: Szavalja König József a Sz. P. D. tagja.
5. *Szózat.* Énekli a Székesfehérvári Polgári Dalkör, Jámbor Zsigmond vezetésével.

Kitüntetés. Csákvár község érdemes kántorantitóját, Reichenbach Ferencet kiváló buzgalmanak elismerésül, a megyéspüspök az iskolaigazgatójává nevezte ki. — Örömmel vesszük a hírt katolikus ügyeink lelkes előharcosának kitüntetéséről, melyet a következő levélben adott tudtára a megyéspüspök:

T. Reichenbach Ferenc
kántorantitói urunk

Csákvár.

Kínevezem Önt a csákvári r. kath. iskola h. igazgatójává s felhatalmazom, hogy az igazgató-tanító címet viselhesse s mindama teendőket, melyek az iskola belső ügyeinek, a tanítók-működésének a kath. egyház szellemében való vezetése s a tanítás és nevelés nagyobb sikere érdekében szükségesek, lelkiismeretes buzgalommal karolja fel és vigye keresztül.

Székesfehérvár, 1908. szeptember 12-én.

Ottokár,
püspök.

— **A Vörösmarty-kör** ez uton is felhívja a kör t. tagjait, hogy f. é. szeptember 28. n. d. u. fél 5 órakor Vörösmarty Mihály szobrának megkoszorúzása alkalmából a szobornál sziveskedjenek megjelenni.

— **Pályázók.** Varga Zsigmond dr. a megye érdemes főorvosának nyugatbavonulásával s helyének betöltésével esetleg több orvosi állás üresedik meg városunkban. A megüresedendő állásokra a következő pályázatok érkeztek: A tisztifőorvosi állásra Lauschmann Gyula dr. kórházi főorvos, a tisztifőorvosi állásra, vagy az esetleg megüresedő kórházi főorvosi állásra Mészöly József dr. járásorvos; az esetleg megüresedő járásorvosi állásokra Rifter Géza dr. Dv. orvos, Dubasievits Jenő dr. gárdonyi községi orvos és Schleginger Illés dr. váli járási orvos. Az üresedésben levő orvosi állásokat a főispán tölti be kinevezés útján a hétfőn ülésező közegészségügyi bizottság meghallgatása után.

— **Közgyűlés a városnál.** Székesfehérvár szab. kir. város. törvényhatósági bizottsága 1908. évi szeptember hó 28. n. délután 3 órakor a városház nagytermében rendes havi közgyűlést tart a következő tárgysorozattal:

Dr. Sára Gyula polgármester jelentése a város közgazgatásának szeptember havi menetéről.

Ugyanannak jelentése a Deák Ferenc-utcai új elemi iskola építési költségek tárgyában s indítványa az építkezés elhalasztásáról.

Tanácsai előterjesztés 3 elemi iskolai osztály felállítására s 3 új tanítói állás szervezése ügyében.

Ugyanaz Molnár Béla iparisk. rajzitanító fizetés emelés iránti kérelméről.

Ugyanaz a közig. iroda részére Roneo sokszorosító gépek s még egy letrő gépek 900 kor. költséggel beszerzéséről.

Ugyanaz az új iparkutatási palota ügyében.
Ugyanaz az új agnitívai kápolna meglévő tervének keresztmetszete ügyében.

Ugyanaz a vízvezeték ügyében.

Ugyanaz a katonai előfogati díjak leszállítása iránt.

Ugyanaz a déli vasúti állomás melletti utnak városi tulajdon és kezelésbe átvétel ügyében.

Ugyanaz a városi mészszék felállítására ügyében.

Ugyanaz a székesegyházi ének és zenekar fizetésének felemelése tárgyában.

Ugyanaz Ó Felsege, a magyar király üdvözlése tárgyában.

Ugyanaz Kirchmayer Antal nepidijainak felemelése tárgyában.

Ugyanaz a rendőrség új ügyviteli szabályzatáról.

Ugyanaz Dörner József napidij emelési kérelme ügyében.

Ugyanaz Cserny Ferencnek a közs. kötelekbe felvétel tárgyában.

Ugyanaz a számfelülvizsgáló bizottság javslatai tárgyban.

Ugyanaz Vinkler Vilmos főmérnök által önmaga ellen kért fegyelmi vizsgálatról.

Közig. kiadó jelentése öv. Tóth Ferencné és társai tulajdonából kavics-termelésre alkalmas 4088 négyzetöl terület megvétele tárgyában.

Tanácsai előterjesztés a hófürdő-gép kipróbálásának költségei tárgyában.

Ugyanaz a vásártéren illemhelyek felállítására ügyében.

Ugyanaz Littyán Viktória felsőbb leányisk. tanár véglegesítése tárgyában.

Tanácsai előterjesztés Pausch Rafael iparisk. igazgatói díjai felemelése tárgyában.

Ugyanaz betervezi a pénztárnak Gebhard Bódog által terveltetett újított könyvet.

Tanácsai előterjesztés öv. Bardón Józsefné közimunka tanítónak 300 korona végkielégítés iránti kérelméről.

Ugyanaz a színház épületből kiköltözköző Vörösmarty-kör helyiségeinek bérbeadása ügyében.

Ugyanaz az áll. száktan. gazd. ism. iskola konyhakeresés szükségessége építkezéseknek állami segéllyel fogantatása ügyében.

Több t. cz. kihirdetése.

— **Műkedvelői színelőadás.** A Székesfehérvári Polgári Dalkör saját pénztára javára a Városi Színházban október 4-én vasárnap este fél 8 órakor mérsékeltlen leszállított helyárakkal színelőadást rendez. Előnyösen ismert műkedvelőink a tavaly szenzációs sikert elért *Tót leányt* fogják előadni. Előre is felhívjuk olvasóink figyelmét a színelőadásra, amelynek érdekességét Szigeti Andornak, színtársulatunk volt kedvelt tagjának fellépte és Novák Józsefné és Csokonai Bözsiéknek együttesen előadott tót éneke is fogja növelni.

— **Két millió a városoknak.** A vidéki városok közönsége sohasem várta olyan nagy érdeklődéssel az állami költségvetést, mint most, amikor tudja, hogy abban a jövő évben már szerepel a városoknak nyújtandó állami kártalanítás. Ma azután köztudomásúvá lett, hogy az első évre 2 millió koronát adnak a városoknak. A miniszterelnök kijelentése szerint kezdetül ilyen szerény összeget vettek föl, mert a városok valódi szükségleteit csak hosszabb tárgyalások után lehet megállapítani. A vidéki törvényhatósági orvosok 20 esztendeje várnak erre a kárpótlásra, szükségleteikről minden évben fölterjesztik költségvetésüket, X-szer kimutatták azokat a funkciókat és költségeket, amiket állami munkáért teljesítenek, ezen előzmény után a 2 millió, amely összeg 25 város között oszlik meg, nem elégíti ki a városok szükségleteit. Annyi eredmény azonban van, hogy a jeget megtörte a kormány, elismerte a városoknak kártalanításhoz való jogukat és a kárpótlást 1909-ben megkezdi. A mi városunk is érdekelve van a 2 millióban!

— **Halálozások.** Langraf Mihály a bécsi Phönix biztosító társaság helybeli főügynöke tegnap est a budapesti Vörös Kereszt kórházban 36 éves korában tüdővészben meghalt. Holttestét — a mint halljuk — haza hozzák. Temetése — hétfőn d. u. 4 órakor lesz.

Berthelot Gyula, Zichy gróf komornyikja f. hó 25-én hosszú szenvedés után életének 79 ik évében elhunyt. Temetése ma délután 3 órakor ólt a Deák Ferenc-utca 5. számú gyászházból.

— **Mulatság Rácalmáson.** A széke Duna partján a kics Rácalmáson, melynek környékén annyi szép asszony és szép leány éjt kísértésbe a férfi sziveket, ahol még azt a régi jó magyar szokást, a vendégszeretetet a mai korban divó széthuzás nem tudta megszüntetni. F. hó 19-én az ottani hölgyek sikerült mulatságot rendeztek, melyen képviselve voltak a község és a vidék szépei. A háziasszonyok magyaros vendégszeretettel annyira lebilincseltek a jelenlevőket, hogy az óregnapnak az ablakon bekandikáló sugarat még mindig együtt találták a táncoló párokat. A mulatságot az ottani nagyvendégül ez alkalomra felidézett tágas természetben pazar vacsora előzte meg, melyen természetesen nem hiányoztak a vidám felköszöntők, melyeket Wetzl Gyula, a szabadalmi bíróság elnöke mint a vendéglátó családok seniorja nyitotta meg, illetve a megjelent vendégeket; utána Pajzs Gyula a töle megszokott szellemességgel e vendégszerető háziasszonyokra emelte poharát, majd dr. Kemény Kálmán a vidéknek ez az örökifjú és közszeretben álló tagja a vidék összetartását éllette. Háziasszonyok voltak: Bárdossy Viktorné, Hay Antalné, Pacona Istvánné, Szili Horváth Pálné, Terelmes Lajosné, dr. Wetzl Gyuláné urasszonyok; mint vendégek ott voltak: Barcza Gáborné, Csikós Béláné, Huber Agostonné, dr. Kemény Kálmáné, Lukács Lászlóné, Nagyné Brasing Olga, Szávits Miklósné, dr. Pajzs Gyuláné, Teleszky Istvánné, dr. Truskovszky Istváné, Lukács Sárkai és Mancika, Pacona Margitka, Szili Horváth Ilonka, Vaigi Ilona.

— **A szociáldemokraták áldozata.** Emlékszünk arra a gyalázatos haramia támadásra, amelyben a szociáldemokrácia felbőszült csirkefogói részvételével a kath. nagygyűlés felvonulását. Főpapjainkat, a többek között Várossy Gyula dr. kálcsoai érseket, Prohászka Ottokár dr. megyéspüspökünket kövekkel, sárral dobálták meg az alávaló támadók. Kun László, az aggyastyan

temesvári prépositkanonok is részt vett a nagygyűlés felvonulásán s szintén kiállotta a ripőkök támasztotta izgalmakat. Az agg főpap bele is be-tegedett a felvonulásban szenvedett izgalmaiba. Súlyos beteg lett s betegségében meg is halt. A szociáldemokraták büszkéik lehetnek alávaló merénylőitükre!

— **Uj iparjog.** A kereskedelmi miniszter rendeletet intézett törvényhatóságunkhoz, amelyben tudatja, hogy a budapesti állami polgári leányiskolával kapcsolatos női kézimunka tanfolyamot azon tanfolyamok közé sorozta, melyeknek elvégzésére a női szabóiparban munkakönyv váltására, két évi gyakorlat beigazolása esetén pedig az iparjog önálló vezetésére jogosít. Utasítja a törvényhatóságokat, hogy ezen rendelkezéséről, mihez tartás végett az I. fokú iparhatóságokat értesítsék.

— **A Katolikus Népszövetség tagjelvénye** harminckét oldalas, sűrűn telenyomott füzet, most jelent meg. Tizenkét ily füzetecske maga többet megér egy koronánál, mert ennyi a katolikus népszövetség évi tagsági díja s ezért kapja ingyen a füzetet s még erkölcsi támaszt, ügyvédelmet bajaiban. A füzet a katolikus nagygyűlés rövid ismertetésével kezdődik, aztán a végrehajtási eljárás módosításáról írja meg benne a szükséges ismertetést Moldoványi Gyula dr. Ezután Huszár Károly írja meg a szociáldemokrácia egy évének történetét, majd Kmetykó Károly dr. ismerteti a Zsolna és vidéke szociális állapotait. Majd ismét Moldoványi Gyula dr. ír az uszorások alkonyáról, amit azután bőséges gyakorlati tanácsok követnek az állattenyésztés terén. A közgazgatási naptár szeptember minden napjára megmondja, mi a polgárok kötelessége, sőt már októberre is jelzi e kötelességeket a közigazgatási életben. Ez maga megéri a koronát. A füzetet a jogvédelmi tanácsok zárják be.

— **Halálos kimenetelű robbanás.** Végzetes szerencsétlenség történt Abán Jónás István kocsáros szüretjei alkalmával. Tóth József-táci földmives amint napszámos segédkezett a szüretnél. Hordómosás közben végzetes szerencsétlenség érte, az egyik hordó felrobbant s a szétvált szilánkok oly szerencsétlenül érték őt, hogy halálos sebesülést szenvedett. A gazda figyelmeztette Tóthot, hogy az egyik hordóba, melyben volt szesz, ne gyujtson bele égő kanócot, mert könnyen történhetik szerencsétlenség. Tóth József nem figyelt meg az intelmet, kanóccal közlekedett a szesz hordóhoz, amely erre nagy rohamjára esett darabokra. Az egyik szilánk keresztül vágta Tóth hasát, aki néhány órai szenvedés árán megvált életétől. A vizsgálat megállapította, hogy senkit sem terhel felelőség Tóth halálában.

Angol-kór.

Ama kiváló és koncentrált táplálék, amely a SCOTT-féle Emulsió-ban foglaltatik, táplálja a csontokat s azokat keményekké és egyenesekké teszi. E szer hatása alatt a csontokat körülvevő hus egészséges és szilárd lesz.

Az Emulsió vas-
erősítési a
SCOTT-féle
módszer vég-
gyét — a halas-
t — kériük ügy-
tembe vonni

Az általános egészség a SCOTT-féle Emulsió

hatása alatt, rohamosan javul és az angolkóros gyermekek époló rózsás és viruló arcszint kapnak, mint az egészségesek. Az orvosok állandóan ajánlják a

SCOTT-féle Emulsió

használatát.

Egy eredeti üveg ára 2 k. 60 fillér.

Kapható minden gyógyszerháznál.

Hirdetéses kiadónivalban, Szt-István-tér 1.

A kisgyermek halála. Balog Zoltán Dv. kovács neje, Kert-utcai lakos átnézett a szomszédba dolgozónak végzésére. A vizit egy kissé hosszabb ideig tartott, amiben valószínűleg a pergő asszony nyelv vitte a főszerepet. Balogné otthon hagyta magát magára hagyva alig 2 hónapos kis gyermekét nem gondolván meg, hogy baj származhatik belőle. Felőrai szomszédolás után hazasietett s mikor kis gyermeke után nézett, rémtülve kellett látnia, hogy élettelenül arcafordulva fekszik az ágyon. Rögtön kérdőre vonta otthon maradt négy apró gyermekét, hogy mit tudnak a szerencsétlenség felől, de bizony azok nem tudtak felvilágosítást adni. Balogné tüstént orvosi segítség után nézett azonban gondos orvosi élesztgetési kísérlet is hiába valónak bizonyult. Balogné ellen, akiről úgy hiszi a rendőrség, hogy gondatlansága idézte elő a halált, törvényes eljárás indult.

Hir Csákvárról. Fazekas József csákvári lakos ismeretes volt arról a faluban, hogy egy kissé kelletlenül inkább szokott beletekineni a boros flaskó fenekére. Ez a kifogásolni való eset megtörtént vele a közel múltban is. Sőt más is történt. Részeg fejél neki ment szegény feleségének s ostora nyelével úgy elverte, hogy még a csendőröknek is bele kellett avatkozni a dologba. Fazekas uram, hát járja ez??

Adonyi eset. Paulusz Ferencné asszony és Eisenberger János egy házban laknak Adony városában. Eddig még csak szent volt a béke közöttük, a napokban azonban nagyon összeharagudtak. Eisenberger János végre tetlegességre is vetemedett; ballával rontott neki Pauluszenának, akit súlyosan megsebesített. Már rá tette kezét a törvény.

Halálos lövőgáz. Rigó János sóskuti lakos szüretelni ment ki a határban levő szőlőbe kocsiján. A szőlőben kikötötte lovát s szüretelésnek látott. E munkájában amint a lova körül forgódott, a ló kirugott s fején találta őt. Agrárközvéledést szenvedett s pár perc alatt meghalt.

Tisztasága **30.000** koronával szavatoltatik.

A konyhában és házban

mindent, ami egyáltalában mosható és tisztítható, csakis

Schiebt szarvasszappannával

tisztítsunk. Ez szappan évtizedeken át folytatott beható és lelkiismeretes tanulmányozásnak eredménye. Mosóereje rendkívül, szavított tiszta és ment minden káros keveréktől. Gond nélkül használható tehát minden tisztítási célra, még ott is, hol közönséges szappan felmondja a szolgálatot vagy különös gondosságot szükségeltetik.

Tüz Magyaralmason. F. hó 23-ná a déli utáni órákban nagy tüzelárma verte fel Magyaralmás nyugalmát Árföldi Dénes istállója és takarmánykazala lángban állott. A harangok kongására sietve érkeztek meg a tűzoltók s a legnagyobbbrészt szüretelő lakosok. A szélcsend nagy előnyére szolgált az oltásnak, a mit közös erővel sikerült elérni s a tűz vaterjedését megakadályozni. Alföldi Dénesnek így is nagy a kára, mert téli takarmánya teljesen odaveszett. A tüzet szüreti vakáció: élvező könnyelmű gyermekek csinálták.

Mr. Charles Lyon, ki tizenegy éven át Prof. dr. Árkóvy (fogorvos) asszisztense volt, minden szombaton rendel a „Magyar Király” szállodában.

Betörés. Amerikába szándékozott vitorlázni városunkból Keiselmayer József csonka-utcai cipészszegéd, hogy ott üthesse fel sátorfáját. Szorgos feleségével együtt az utra összekuporgatott már 377 koronát s csak az volt hátra, hogy az utlevelet megszerezze. Epen ezután járt, mialatt betörő vetődött háza tájékára. A betörő álkulccsal felnyitotta a ház ajtaját, aztán mindent összekuporgatva, fogatva, nyomára akadt a ládaifának fenekén lappangó utiköltésnek is. Gonosz manipulációjáról senki sem tud semmit, csak a pusztulás jelei mutatják, hogy a helyzettel teljesen ismerős gézengúz lehetett. Lelke rajta. A rendőrség keresi a betörőt.

Öngyilkos öreg ember. Megette már a kenyérének javát az öreg Fischei László ceceli gazda

s most gondolt arra, hogy önkézevel oltja ki 75 éves életét. Betegsége, melynek elviselésére nem volt elég Istenbe vetett hite, bizalma adta kezébe a kötelet az öngyilkosságra. Míg hozzátartozói távol voltak a háztól, felkötötte magát az udvarán lévő gyümölcsfára. Képzéljük el a meglepetést, melyben a hozzátartozóknak volt részük a hulla láttára.

Piaci árak. Buza 23.20—23—40, rozs 18.20—18.40, árpa 14.20—14.80, zab 16.—16.20, tengeri 16 korona.

Husárak. Marhahus I. rendű 1.60 k., II. rendű 1.44 korona. Sertésszalonna füstölt 1.60 k., friss k. 1.63

Megjelent

Jézus legszentebb Szíve nagy képes népnaplára az 1909. évre,

mint rendszeren a múlt években is igen érdekes és változatos tartalommal, csinos acélmetszetű képekkel és ezuttal oly szép acélmetszetű színes műmelléklettel, amilyen még ezen naptárhoz mellékelve nem lett. Ezen színes művésziesen kiállított kép a Legszentebb Rózsafűzér Királynéját ábrázolja.

Tömeges megrendeléseket az Egyházmegyei Könyvnyomdába, Szombathelyre kérünk küldeni, kapható azonban minden könyvkereskedésben is.

A naptár ára postacsomagonként (20 drb.) bérmentve 6.60 K, vagysis 33 fillér darabonként. — 100 drb. vasuttal bérmentve 31—K, postán 33—K.

Az Egyházmegyei Könyvnyomdában Szombathelyen még a következő művek kaphatók:

A legújabb egyházi kézikönyv, címe: „Manuale Juris Canonici” III. bővített kiadás, mely a legújabb házassági törvényeket is magában foglalja. Írta dr. Tauber Sándor theol. tanár. Az összes magyarországi papnevél intézetekben mint rendes tankönyv van használatban. Ára fűzve 1.20 K.

„175 elbeszélés Jézus szentséges Szíve ajtosságának hasznos voltáról.” Írta dr. Keller József, fordította Tornyai Ferenc csalai lelkész. Ára 1.20 K.

„10 elbeszélés Pádulai szent Antalról.” Írta dr. Keller József, fordította Tornyai Ferenc csalai lelkész. Ára 60 fillér.

Fent elsorolt műveket a pénz előleges utalványozása mellett bérmentve szállítjuk mindegyik műből; ha 10 példányt egyszerre rendelnek, egy tiszteletpéldányt adunk.

Mielőtt
Szombathely, Jókai utca 1. Ajtóköz
KÖLÖSSON
írásért intézkedjék,
kérjék díjtalanul propagatust.
MELLER L. EGYED
BUDAPEST,
IX., János-hegy 7.
Telefon: Jókai utca 48—51.

VITA
- SÓSKÚT FORRÁS VASMEGYÉ

ALKALIKUS NATRON-LITHIONOS GYÓGYVÍZ

Orvosiilag ajánlva: húgysavas diathesis, köszvény, cukorbetegség, gyomor, vese és húgyhólyag-bántalmaknál stb.

Mint üdítő és borvíz páratlan.

Bővebb felvilágosítással szolgál a
Központi iroda: Budapest, V., Lipót-körut 29

Főraktár:
SIMON GYÖRGY és KOVÁTS PÁL
uraknál Székesfehérváron.

KAPHATÓ: gyógytárak, drogeriák és fűszerüzletekben.

A vonat kerekei alatt. Megdöbbenő szerencsétlenségről értesít bennünket adonyi tudósítónk. Egy fiatal legényke, Mészáros József, ki Zichy Nándor gróf adonyi gazdaságában szolgált, 23-án este nekihajtott az adonyi határban levő Szent Mihály pusztaán a Székesfehérvár—Paks közt járó vicinálisnak. A kocsi teljesen összetört, a lovak elpusztultak, a fiu is halálos sebesülést szenvedett. Testét annyira összeroncolták a vonat kerekei, hogy még a helyszínen kiszemelték. A vonat vezetője és az utasok rémülve látták a szerencsétlenséget. Nyomozás indult, hogy kit terhel a felelősség. Nem hiába van felírva a vasúti átjáróknál: „Vigyázz, ha jön a vonat!”

Alba Mozgófényképszínház a vásártéren.

Előadás kezdete este fél 9 óraker. Vasárnap és ünnepnap két előadás, este 7 és 9 óraker.

A főtisztelendő papság figyelmébe!
Tisztelettel értesítjük a Fehéregyházmegyei Főtisztelendő papságot, hogy az összes **egyházi és tanügyi nyomtatványok** egyházmegyénkben előírt szöveggel ráktárunkon készen állanak és így azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy megrendelés esetén azokat póstaforduktával a legolcsóbb árak mellett szállíthatjuk.
Továbbá ajánljuk

Nyomdai intézetünket

mindennemű könyvnyomdai munkák művek, röpiratok, folyóiratok, zárszámadások, évi jelentések kimutatások, körlevelek, hirdetések, falragaszok, levélpapírok, borítékok, stb. elkészítésére izléses kivitelben, olcsó árak mellett.

Ki nyomtatványszükségletét nálunk szerzi be, nemcsak olcsón és gyorsan jut izléses nyomtatványokhoz, hanem ez által a keresztény eszméknek sajtó útján való terjesztését is elő segíti, miért is kérjük a főtisztelendő Papság kegyes pártfogását.

Székesfehérvár, 1908. szeptember hó.

Egyházmegyei könyvnyomda.

Műtrágya

a legjobb és legjutányosabb árban kapható a helybeli keresztény fogyasztási szövetkezet fő és fióküzletében.

Főüzlet: Szögyény-utca 1.
Fióküzlet: Zámoly-utca 33.

LEGJOBB CIPŐTISZTÍTÓSZER

NIGRIN

mely a legpompásabb fényt adja és a bőrt tartóssá teszi. NIGRIN egészségi szempontból melegen ajánlható, mert NIGRIN folytonos használatnál is a bőrt légmentesen el nem zárja, úgy hogy a láb kipárolgását nem akadályozza.

ST. FERNOLENDT, Bécs
cs. és kir. udvari szállító.

Mindenütt kapható!

VÉDJEGY.

Az eredeti Singer-varrógépek valódi árusítói ezen védjeggyel ismerhetők fel.

Az eredeti Singer-varrógépek valódi árusítói ezen védjeggyel ismerhetők fel.

FIGYELEM!

Azon varrógépek, melyeket más kereskedők árusítanak és forgalomba hoznak, mind a régi SINGER-féle varrógépek utánzatai. Ezek természetesen nem eredeti SINGER-varrógépek s nem is a SINGER-varrógép részvénytársaságtól származtak, — miért is ügyeljünk a védjegyre, mert csak ezen védjeggyel ellátott varrógépek a valódi, eredeti SINGER-gépek.

SINGER Co.

varrógép részvénytársaság Bognár-u. 2.

Találmányok

szabadalmazása vagy értékesítése előtt ugy Magyarországon, mint bármely külföldi államban forduljon a

„Szabadalmi Ujság”

szerkesztőségéhez Budapest, VII. ker., Erzsébet-körut 26. Kérje a SZABADALMI UJSÁG ingyen mutatószámát. 1100.

Keil-lakk

legkitünőbb mázólo-szer puha padló számára.

Keil-féle viasz-kenőcs kemény padló számára
Keil-féle fehér „Glasur“ fénymáz 90 fill.
Keil-féle arany-fénymáz képkereteknek 40 fill.
Keil-féle szalmakalap-festék minden színben.

Mindenkor kaphatók:

Székesfehérvárott:
Flits Pál és Langraf Gábor és Fia
Jókai-utca.

Bicske: Keller Szilárd.
Sárbogárd: Braun Miksa.
Veszprém: Bakos Kálmán.

SCHMÖLTZ I ÁSZLÓ

CIM, CIMER-, SZOBAFESTŐ- és M ZOLÓ
SZÉKESFEHÉRVÁR, VÁSÁRTÉR 17. SZÁM.

Elvállal minden e szakmába vágó munkát a legnagyobb igényeknek megfelelőleg, szolid árak mellett.

Ugyanott egy jó házból való fiu tanulónak felvétetik.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.